

DECIZIE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, în cauza penală în privința inculpaților

Lefter Igor,

Cornos Radu

și

Badareu Victor.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 21.10.2016 - 27.06.2017;

2. Instanța de apel: 14.04.2017 - 13.03.2018;

3. Instanța de recurs: 23.05.2018 - 04.07.2018.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 27 iunie 2017, au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal:

- Lefter Igor la 4 ani de închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probațiune de 4 ani;

- Cornos Radu la 3 ani de închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probațiune de 3 ani;

- Badareu Victor la 4 ani de închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea, pe un termen de probațiune de 4 ani.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Lefter Igor, Cornos Radu și Badareu Victor în beneficiul părții vătămate Cibitoc Nicolae a prejudiciului material în sumă de 2249 lei, a prejudiciului moral în sumă de 20000 lei și cheltuielile judiciare în sumă de 3000 lei.

S-a respins, ca neîntemeiată, solicitarea procurorului cu privire la încasarea de la Lefter Igor, Cornos Radu și Badareu Victor, în mod solidar a cheltuielilor de judecată în contul statului.

2. Prima instanță a constatat că Lefter Igor, Cornos Radu și Badareu Victor, la 31 iulie 2016, în jurul orei 23.00, aflându-se în localul „xx” din str.xx, mun. Chișinău,

ce este un loc public, în care se aflau mai mulți vizitatori, acționând prin intenție directă din motive huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu obrăznicie deosebită, demonstrând o lipsă totală de cultură, au însușit și au consumat bucatele și băuturile alcoolice lăsate temporar fără supraveghere pe masă de către Cibitoc Nicolae și prietenii acestuia, care ieșise afară pe câteva minute.

La observațiile lui Cibitoc Nicolae, care întorcându-se a depistat lipsa bucatelor comandate și achitate, Lefter Igor împreună cu Cornos Radu și Badareu Victor, tulburând grosolan ordinea publică, l-au numit cu cuvinte obscene, înjosindu-i onoarea și demnitatea în prezența mai multor persoane, sugerându-i, totodată, să iasă afară pentru a soluționa problema apărută. Ieșind afară, în fața localului „Vărsătorul”, Lefter Igor, în prezența mai multor persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, demonstrativ i-a aplicat lui Cibitoc Nicolae o lovitură în regiunea capului de la care ultimul și-a pierdut echilibrul și a căzut. Întru a evita agravarea situației conflictuale, Cibitoc Nicolae și prietenul său au decis să plece acasă.

În vederea realizării în continuare a intențiilor criminale, Lefter Igor împreună cu Cornos Radu și Badareu Victor, i-au urmărit pe Cibitoc Nicolae și Șpac Andrei, iar când aceștia au ajuns în preajma marketului „x” din str.xx, mun.Chișinău, au fost strigați în formă grosolană, solicitându-li-se ca să oprească.

Cibitoc Nicolae și Șpac Andrei, conștientizând caracterul periculos al situației apărute și atitudinea agresivă a persoanelor cu care anterior au avut conflict, au decis să fugă.

Atunci, Lefter Igor împreună cu Cornos Radu și Badareu Victor, văzând că Cibitoc Nicolae a fugit în ograda blocului locativ situat în spatele marketului „x” din str.xx, mun.Chișinău, au alergat în urma acestuia, unde l-au găsit asuncuzându-se lângă un tufar și, acționând din intenții huliganice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu obrăznicie deosebită, conștientizând că prin acțiunile lor tulbură ordinea publică și liniștea locatarilor blocurilor adiacente, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, i-au aplicat lui Cibitoc Nicolae în mod violent mai multe lovituri în diferite regiuni ale corpului, cauzându-i vătămări corporale ușoare, sub formă de fractura oaselor nazale cu deplasarea fragmentelor, plăgi contuze și echimoze la nivelul feței, echimoză la nivelul toracelui anterior.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpaților, să le fie aplicată o pedeapsă de câte 2 ani închisoare, pentru fiecare, cu executare reală, de altfel nu se va realiza scopul propus al pedepsei penale și anume, corectarea inculpaților și săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către aceștia, cât și de către alte persoane, or, infracțiunea de huliganism agravant, comparativ cu alte infracțiuni săvârșite cu aplicarea violenței, prezintă pericol sporit pentru societate, astfel că, cuantumul pedepsei trebuie să răspundă principiului proporționalității și gravității infracțiunii; - instanța dispunând ca pedeapsa aplicată să fie suspendată condiționat pe un termen de probațiune nu a reținut că inculpații nu și-au recunoscut vina și nu s-au căit de cele săvârșite, că fapta a fost comisă cu aplicarea violenței, iar reținând zonele spre care au fost îndreptate loviturile, ar fi putut surveni consecințe cu mult mai grave; - instanța nejustificat a respins solicitarea cu privire la încasarea cheltuielilor de

judecată, care urmau a fi încasate din contul inculpaților în mărime de 57 lei;

- avocatul N.Marandici în numele inculpatului R.Cornos, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că faptele inculpatului - prezența pasivă în preajmă, nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror și avocatul N.Marandici în numele inculpatului R.Cornos.

În motivarea soluției date, instanța de apel, reținând faptul că sentința a fost contestată de către procuror, în partea stabilirii pedepsei, cu suspendarea condiționată a executării ei, pe termen de probă, pe care a considerat-o prea blândă, a conchis că aceste argumente sunt neîntemeiate. Astfel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în această parte, instanța de apel a concluzionat că pedeapsa aplicată inculpaților de către prima instanță corespunde cerințelor art.7, 75 - 77 Cod penal, aceasta din urmă a luat în considerație că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana vinovaților Ig.Lefter, care anterior nu a fost condamnat, dar a comis fapte similare cu o conotație mai redusă, pentru care a fost sancționat contravențional și V.Badareu, care a comis fapta împreună cu Ig.Lefter și R.Cornos în stare de ebrietate.

La fel, instanța de apel, reținând circumstanțele reale și personale ale inculpaților Ig.Lefter, R.Cornos și V.Badareu, a considerat că prima instanță întemeiat a reținut că prin suspendarea executării pedepsei cu închisoarea acestora li se dă posibilitatea, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce li s-a acordat, oferind o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea lor de societate.

Referitor la solicitarea procurorului de a fi dispusă încasarea din contul inculpaților, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare suportate, instanța de apel a considerat-o nefondată, deoarece acestea nu cad sub incidența cazurilor stabilite de legislația în vigoare - art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul, care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând că, concluziile instanței de apel în partea individualizării pedepsei sunt greșite și vin în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, care în ansamblu dovedesc că corectarea și reeducarea inculpaților este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoarea; - decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei cu suspendarea condiționată a executării ei, ceea ce contravine prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, în rest, redând aceleași motive ca și în apel, descrise la pct.3 al prezentei decizii.

6. Examinând admisibilitatea, în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Potrivit recursului declarat, procurorul, invocă drept temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept în cazul în care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților, și critică hotărârea instanței de apel referitor la pedeapsa aplicată inculpaților, considerând că a fost individualizată contrar prevederilor legale.

Referitor la dezacordul recurentului cu pedeapsa stabilită inculpaților, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sanțiunea art.287 alin.(2) Cod penal, în baza căruia inculpații au fost declarați vinovați, la momentul comiterii faptei, prevedea o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani.

Prima instanță, ținând cont de prevederile art.61, 75 Cod penal, precum și de faptul că infracțiunea comisă face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpaților, care anterior nu au fost condamnați, că Ig.Lefter și V.Badareu au comis infracțiunea în stare de ebrietate, că Ig.Lefter și R.Cornos anterior au comis fapte similare cu o conotație mai redusă, fiind sancționați contravențional, le-a stabilit pedeapsa acestora în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal de 4 ani și, respectiv, de 3 ani închisoare, pedeapsă ce a fost menținută și de instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul penal consideră, că pedeapsa principală a fost corect individualizată, la care atât prima instanță, cât și instanța de apel au ținut cont de gravitatea și impactul definitiv al infracțiunii săvârșite.

Colegiul penal atestă că, pedeapsa penală se aplică numai de către instanțele judecătorești. Legiuitorul stabilește prin lege pedepsele pentru infracțiuni și criteriile de individualizare a lor. Călăuzindu-se de aceste criterii, instanța de judecată, la stabilirea și aplicarea pedepsei inculpaților, realizează voința legiuitorului, și nu a sa.

Potrivit dispozițiilor art.7, 75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra

corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art.76-77 Cod penal.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, iar limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite, care constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, deoarece instanțele, la stabilirea pedepsei principale lui Ig.Lefter, R.Cornos și V.Badareu sub formă de închisoare, au dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-le acestora o pedeapsă corect individualizată, care este în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia au fost condamnați, luând în considerație gradul de pericol social la infracțiuni comise, că aceasta face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpaților, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența celor agravante, aceasta fiind într-un raport rezonabil cu fapta comisă și scopul sancțiunii penale.

În continuare, după efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilire a duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare a acesteia, dar în aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa aplicată inculpatului, acesta trebuie să o execute real ori sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi trasă concluzia că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă.

Sub acest aspect, Colegiul remarcă că instanța de apel sub raportul personalității inculpaților a ajuns la concluzia că prima instanță corect a conchis că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei stabilite lui Ig.Lefter, V.Badareu și R.Cornos, pe un termen de probațiune de 4 ani și, respectiv, de 3 ani, întru a avea posibilitatea reală, ca în termenul de probă, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce li s-a acordat.

Colegiul penal conchide că, atât prima instanță, cât și instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpaților au respectat prevederile legii, fiindcă suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia și în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 4 și, respectiv, de 3 ani închisoare stabilite inculpaților, legea nu prevede.

În concluzie, Colegiul penal conchide că pedeapsa fixată inculpaților de prima instanță și menținută de instanța de apel este în corespundere cu prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, fiind în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale de care au

fost recunoscuți vinovați, iar aplicarea art.90 Cod penal în privința lui Ig.Lefter, V.Badareu și R.Cornos s-a efectuat în limitele legii, considerând că stabilirea pedepsei condiționate acestora va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare, nefiind absolut necesară izolarea lor de societate. Astfel că, în cauză au fost respectate principiile generale de stabilire a pedepsei, aceasta fiind individualizată conform prevederilor legale.

De asemenea, în sensul enunțat supra, este de remarcat și faptul că la nivel comunitar și internațional există o serie de reglementări juridice care promovează necesitatea implementării sancțiunilor penale alternative la pedeapsa închisorii, dintre care fac parte Regulile de la Tokyo, Regulile de la Beijing, Recomandarea Comitetului de miniștri al statelor membre UE nr.(92) 16, referitoare la Regulamentul European privind sancțiunile și măsurile comunitare, din care rezultă că suspendarea condiționată a executării pedepsei se subsumează categoriei sancțiunilor penale alternative la pedeapsa închisorii și în acest context se impune a fi percepută ca având fizionomia unei adevărate pedepse, care este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului, prin executarea căreia se urmărește formarea unei atitudini corecte față de muncă, față de ordinea de drept și față de regulile de conviețuire socială.

Pe motivele reținute supra, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel nu s-a expus asupra prevederilor art.61,75,76 Cod penal și că nu a indicat motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, deoarece din partea descriptivă a deciziei rezultă clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel în partea individualizării pedepsei stabilite inculpaților, care au fost just reținute și care s-au apreciat reieșind din scopul pedepsei aplicate, ce poate fi atins în absența executării efective a acesteia, din încrederea și posibilitatea îndreptării acestora într-o anumită perioadă de timp, coraportată la consecințele negative pe care le implică privarea de libertate, care are impact puternic asupra statusului psiho-fizic, înstrăinarea față de familie și modul său de viață.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului declarat de procuror, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art.414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului procurorului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate de către procuror și avocat în numele părții vătămate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea acestora.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2018, în cauza penală în privința lui Lefter Igor, Cornos Radu și Badareu Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral, la 01 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu